

عنوان: فراوانی گاردنرلاواژینالیس و نایسریا گونوره آ و عوامل خطر ساز علائم و نشانه های آن در زنان مراجعه کننده به مراکز منتخب

بهداشتی درمانی تبریز، ۱۳۸۳

نام دانشجو: سپیده فتحی

رشته و مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد - مامایی

استاد(ان) راهنما: ریحانه ایوان بقا

اساتید مشاور: محمد حسین سروش - دکتر جلیل باباپور

شماره پایان نامه: ۱۷۴

مقدمه: واژینیت یکی از عفونت های شایع در زنان می باشد و واژینوزباکتریال شایعترین نوع واژینیت در سنین باروری است. زایمان زودرس، ناباروری لوله‌های، بیماری التهابی لگن و آندومتريت های بعد از اعمال جراحی، پارگی زودرس پرده های جنین، عفونت محل زخم بعد از سزارین در زنان دارای واژینوز شایعتر میباشد. شیوع واقعی عفونت های منتقله از راه جنسی مشخص نیست. گونوره در زنان شایعتر و غالباً بدون علامت میباشد. گسترش بیشتر بیماری در کشورهای در حال توسعه و پیدایش روز افزون مقاومت آنتی بیوتیکی بر اهمیت آن افزوده است.

روش کار: در این مطالعه توصیفی تحلیلی، هزار نفر از زنان تحت پوشش مراکز بهداشتی درمانی تبریز به طور تصادفی انتخاب شدند. ابزار جمع آوری داده ها، پرسشنامه‌های شامل دو بخش بود. بخش اول مربوط به مشخصات فردی اجتماعی و باروری افراد، نشانه های فعلی، قبلی و سابقه درمان نشانه ها، سوالات بهداشت فردی و مقاربت بود. بخش دوم شامل مشاهدات پژوهشگر هنگام نمونه گیری و نتایج بررسی آزمایشگاهی و کشت بود. سه نمونه از ترشحات واژن و سرویکس با سوآب استریل برداشته شد و جهت انجام تست ویف، مشاهده مستقیم زیر میکروسکوب، رنگ آمیزی گرم و کشت در محیط های انتخابی استفاده گردید. معیار AMSEL برای تشخیص ابتلاء به واژینوز باکتریال و کشت برای تشخیص ابتلا به گونوره مورد استفاده گردیده است. داده ها با استفاده از روشهای آمار توصیفی بوسیله نرم افزار آماری SPSS و با آزمونهای مجذور کای، تست دقیق فیشر، آزمون مستقل و رگرسیون لوجستیک تجزیه و تحلیل شد.

یافته ها: در این مطالعه شیوع واژینوزباکتریال ناشی از گاردنرلاواژینالیس ، ۹۲ درصد و گونوره صفر درصد بدست آمد. ابتلا به واژینوز باکتریال با مشخصات فردی اجتماعی رابطه نداشت ولی تعداد زایمان، تعداد زایمان طبیعی، تعداد سقط، استفاده از IUD، نحوه رعایت بهداشت فردی و بهداشت مقاربت و مدت مصرف آنتی بیوتیک جزو عوامل خطر ابتلا به واژینوز باکتریال بودند. براساس یافته های بالینی، سوزش هنگام نزدیکی، رنگ، بو، ظاهر و pH ترشحات واژن، نتیجه کشت گاردنرلاواژینالیس، وجود کلوسل و نتیجه تست ویف با ابتلا به واژینوز باکتریال رابطه معنی دار آماری داشت.

بحث و نتیجه گیری: براساس یافته های تحقیق، تشخیص و درمان واژینوز باکتریال با توجه صرف به نشانه ها روش صحیحی نیست بنابراین انجام انجام آزمایشات تشخیصی به همراه معاینه و مشاهده افراد بویژه قبل از جاگذاری IUD پیشنهاد میشود. از آنجا که مثبتی از کشت نیسر یا گونوره مشاهده نشد، تکرار بررسی با تعداد نمونه بیشتر در مراکز درمانی عمومی و خصوصی پیشنهاد میشود.

کلمات کلیدی: شیوع - واژینوزباکتریال - گاردنر لاواژینالیس - نیسریا گونوره